

Solidarnost v trpljenju

Citat, ki ga nekateri pripisujejo Doris Day, odgovarja na vprašanje, kaj bi lahko naredil papež Pij XII., da bi se zoperstavil Hitlerju, ki je zajel Jude in jih poslal v koncentracijska taborišča: "Lahko bi v Berlin prijahal na osličku."

Ta citat, verjeli ali ne, povzema vso dramo Jezusovega dejanja ob vhodu v Jeruzalem, da bi obhajal pasho. Mestu je vladal Herod, lutka, s katero so upravljali rimski okupatorji in vodstvo templja.

Jezusova ježa je simbolno izpolnila Zaharijevo prerokbo in je bila posmeh zmagovitim pohodom generalov – zmagovalcev na belih konjih. To dejanje je bilo ekstremno provokativno, da ga oblast ne bi mogla spregledati. Jezus ni imel nobene oblasti in bistveno manj ugleda kot katerikoli moderni papež. Predstava z oslom je bila prvo dejanje v drami, ki se je končala s križanjem.

Liturgija cvetne nedelje bi bila le teater, če ne bi vplivala našo zavezo, da sledimo Jezusu tam, kjer smo. Tam, kjer je tako preganjan vsak, kdor oblastnikom govori resnico. Veliko prerokov so ubili, ker so izzvali status quo: Gandi v Indiji, Dietrich Bonhoeffer in Franz Jägerstätter v nacistični Nemčiji, Stephen Biko v južni Afriki, Martin Luther King v ZDA, Benigno Aquino na Filipinih, Oscar Romero in jezuitski mučenci v El Salvadorju. Kakšna vprašanja družbene pravičnosti čakajo nove voditelje naše dobe?

Letos beremo Markov pasijon, neposreden obračun Jezusovih poslednjih ur življenja, od maziljenja v Betaniji, do pokopa v grobnico. Naše skupnosti berejo ta pasijon, da jih uvede v veliki teden. Post nas je pripeljal čez 40 dni do tega praga osrednje skrivnosti naše vere, kjer se pokaže končna cena tega, da smo Jezusovi učenci. To je pot križa.

Za večino od nas bo delež trpljenja z Jezusom skrit javnosti in ne-dramatičen. Dosegli ga bomo tako, da se bomo vsak dan borili, da bi bili zvesti svojim načelom in svojim obljubam. Tisti, ki bodo dočakali starost, se bodo pridružili trpljenju mnogih, številnim pričevalcem, ki se darujejo za družine in skupnosti, ko izpolnjujejo svoje dolžnosti in opravljajo naloge, da življenje teče dalje.

Najhujše oblike trpljenja so velikokrat komaj vidne, a ogromno prispevajo k mreži ljubezni, ki nas oblikuje – da spremljamo šibke brez obsojanja, da smo pogumni pri vključevanju najbolj odrinjenih članov naše družbe – duševno bolnih, ljudi v krizi, ljudi brez dokumentov, beguncev, zapornikov. Biti z Jezusom ne pomeni samo posnemati njegove ljubezni, ampak ljubiti ga takrat, ko je skrit v neljubljenih, oddaljenih in drugačnih, v naših najmanjših bratih in sestrah (Mt 25).

Ko gremo v procesiji za cvetno nedeljo in zbrano poslušamo pasijon, smo spet povabljeni, da razmišljamo o svojem mestu v pravi liturgiji sveta, človeškega sveta, po kateri smo Cerkev današnjega časa, Jezusove priče, advokati vseh, ki so v stiski. Kristusovo telo smo, ki umre na križu za vse. Naša solidarnost v trpljenju postane naš delež pri vstajenju. Dobrodošli v velikem tednu.

avtor: P. Marrin

prevod: P. Grimani

<http://celebrationpublications.org>